

WIELKOPOLSKI WOJEWÓDZKI INSPEKTOR
INSPEKЦИИ HANDLOWEJ

Al. Marcinkowskiego 3, 61-745 Poznań

Poznań, dnia 4 sierpnia 2024 r.

D/KA.UH.8361.190.2023

ZPO

Takko Fashion Polska sp. z o.o.
ul. Legnicka 56
54-204 Wrocław

DECYZJA

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, działając na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego* (t.j. Dz. U. z 2024 r., poz. 572), zwanej dalej „Kpa” oraz art. 6 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. *o informowaniu o cenach towarów i usług* (t.j. Dz. U. z 2023 r., poz. 168), zwanej dalej „ustawą”, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego,

nakłada

na przedsiębiorcę: **Takko Fashion Polska sp. z o.o., ul. Legnicka 56, 54-204 Wrocław, NIP: 5252372146**, karę pieniężną w wysokości **2.500,00 zł** (słownie: dwa tysiące pięćset złotych 00/100) wynikającą z art. 6 ust. 1 ustawy za niewykonanie obowiązków określonych w art. 4 ust. 1 w zw. z art. 4 ust. 2 ustawy.

Należność tytułem nałożonej kary pieniężnej strona postępowania administracyjnego (przedsiębiorca) zobowiązana jest uiszczyć na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, Nr konta NBP O/O Poznań:
96 1010 1469 0032 7422 3100 0000

w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o nałożeniu kary stanie się ostateczna.

UZASADNIENIE

Inspektorzy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, Delegatury w Kaliszu, w oparciu o upoważnienie do przeprowadzenia kontroli nr D/KA.UH.8361.190.2023, w dniach od 16 do 27 listopada 2023 r. przeprowadzili kontrolę u przedsiębiorcy: **Takko Fashion Polska sp. z o.o., ul. Legnicka 56, 54-204 Wrocław**, miejsce kontroli: ul. Młynarska 131, 62-800 Kalisz, NIP: 5252372146.

W toku kontroli sprawdzono prawidłowość uwidaczniania cen dla 15 partii towarów objętych obniżką cen. W badanym zakresie stwierdzono nieprawidłowości, polegające na niejednoznacznym uwidocznieniu najniższej ceny z okresu 30 dni przed obniżką, co narusza art. 4 ust. 2 w zw. z art. 4 ust. 1 ustawy.

Na etykietach kontrolowanych towarów umieszczono zapis: „najniższa cena z okresu 30 dni przed obniżką”, jednak bezpośrednio przy nim nie została podana żadna wartość liczbowa – cena. Cena ta znajdowała się w innym miejscu na etykiecie i nie była przyporządkowana do ww. informacji słownej.

Nieprawidłowości stwierdzono dla wszystkich 15 towarów objętych kontrolą, tj.:

1. Spodnie jeansy, rozmiar XS – kod EAN 81964511040205, aktualna cena 29,99 zł
2. Bluzka damska niebieska, rozmiar XL – kod EAN 82095591060605, aktualna cena 39,99 zł,
3. Bluzka damska biała, rozmiar XS – kod EAN 82130991020207, aktualna cena 39,99 zł
4. Kurtka koszulowa w panterkę, rozmiar 34, kod EAN 82125231000200, aktualna cena 169,99 zł,
5. Kurtka koszulowa w kratę, rozmiar 36 – kod EAN 82110501020309, aktualna cena 99,99 zł,
6. Kamizelka z ekoskóry czarna, rozmiar 38 – kod EAN 82106611010408, aktualna cena 169,99 zł,
7. Kurtka żółta, rozmiar 46 – kod EAN 82130341000804, aktualna cena 149,99 zł,
8. Kardigan damski, rozmiar XS, kod EAN 82112091030201, aktualna cena 89,99 zł,
9. Kurtka damska, rozmiar S – kod EAN 82125641000302, aktualna cena 109,99 zł,
10. Sweter damski, rozmiar XS – kod EAN 82118591000201, aktualna cena 99,99 zł,
11. Crop top damski, rozmiar S – kod EAN 82074681060305, aktualna cena 29,99 zł,
12. Bluzka damska zielona, rozmiar L – kod EAN 82095601050503, aktualna cena 49,99 zł,
13. Leginsy damskie, rozmiar XS – kod EAN 82095361010205, aktualna cena 69,99 zł,
14. Marynarka damska, rozmiar 38 – kod EAN 82154021020401, aktualna cena 149,99 zł,
15. Spodnie damskie, rozmiar 34 – kod EAN 82087831030202, aktualna cena 59,99 zł.

Zapis informujący o najniższej cenie towaru, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki musi być jednoznaczny, niebudzący wątpliwości i wprost wskazywać na najniższą cenę obowiązującą w okresie 30 dni przed obniżką. Brak przyporządkowania informacji słownej i ceny wyrażonej kwotowo nie wskazuje wprost, że jest to najniższa cena obowiązująca w okresie 30 dni przed obniżką.

Powyższe stanowi naruszenie obowiązków wynikających z art. 4 ust. 2 w zw. z art. 4 ust. 1 ustawy.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy, „w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru lub usługi w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen”.

Zgodnie z art. 4 ust. 2 ustawy, „w każdym przypadku informowania o obniżeniu ceny towaru lub usługi obok informacji o obniżonej cenie uwidacznia się również informację o najniższej cenie tego towaru lub tej usługi, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki”.

Zgodnie z treścią art. 6 ust. 1 ustawy, „jeżeli przedsiębiorca nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nakłada na niego, w drodze decyzji, karę pieniężną do wysokości 20 000 zł”.

W związku z powyższym Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, pismem z dnia 1 lipca 2024 r. znak D/KA.UH.8361.190.2023 (data doręczenia 5 lipca 2024 r.), zawiadomił stronę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie nałożenia kary pieniężnej na podstawie art. 6 ust. 1 i 3 ustawy. Stronę pouczono, że może brać czynny udział w każdym stadium postępowania, w szczególności wypowiadać się co do zebranych dowodów oraz zapoznać się ze zgromadzonymi w tej sprawie materiałami, a także przedstawić stanowisko w powyższej sprawie oraz składać wnioski dowodowe, w terminie 14 dni od dnia otrzymania zawiadomienia o wszczęciu postępowania administracyjnego, co stanowi realizację zasady czynnego udziału strony w postępowaniu administracyjnym, o której mowa w art. 10 § 1 Kpa. W zawiadomieniu wezwano stronę do przesłania informacji o wielkości obrotów i przychodu przedsiębiorstwa, osiągniętych w 2023 roku.

Strona nie skorzystała z przysługującego jej uprawnienia, jednakże w odpowiedzi na wezwanie przedłożyła w dniu 19 lipca 2024 r. przesłała w formie elektronicznej informację o wysokości przychodów osiągniętych w roku finansowym 01.02.2023-31.01.2024.

Podstawą do ewentualnego odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej jest art. 189f § 1 Kpa, który stanowi, że *„organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli:*

- 1. waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub*
- 2. za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna”.*

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej stwierdził, że w tym przypadku, nie zostały spełnione łącznie powyższe przesłanki pozwalające na zastosowanie art. 189f § 1 pkt 1 Kpa, a więc odstąpienie od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej w stosunku do kontrolowanego przedsiębiorcy. W sprawie nie zachodzi przesłanka znikomej wagi naruszenia prawa, a zatem nie jest zasadne zastosowanie art. 189f § 1 pkt 1 Kpa, skutkującego obligatoryjnym odstąpieniem od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaniem na pouczeniu. Skoro przedsiębiorca naruszył art. 4 ust. 1 w zw. z art. 4 ust. 2 ustawy w przypadku 15 partii oferowanych do sprzedaży towarów, spośród 15 partii towarów objętych kontrolą, nie można uznać, iż w niniejszej sprawie zakres naruszenia przepisów ustawy, a co za tym idzie waga naruszenia prawa jest znikoma. Intencją ustawodawcy było bowiem wprowadzenie obowiązku informacyjnego, którego następstwem jest uzyskanie przez konsumenta pełnej i rzetelnej informacji w zakresie ceny obowiązującej przed obniżką i ceny obniżonej, umożliwiającej ich porównanie, natomiast punktem odniesienia zgodnie z regulacją art. 4 ust. 2 ustawy powinna być najniższa cena z 30 dni przed obniżką.

Przedsiębiorca przestrzegając przepisów regulujących obrót detaliczny, obowiązany jest prowadzić działalność w sposób umożliwiający klientowi dokonanie zakupów w sposób w pełni świadomy, zarówno co do jakości towaru, jak i jego rynkowej wartości. Nadto wskazać należy, że wszczęcie kontroli, w toku której stwierdzono nieprawidłowości, poprzedzone zostało skierowaniem przez organ do przedsiębiorcy zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli z dnia 3 listopada 2023 r., zawierającego m.in. informacje o zakresie przedmiotowym kontroli oraz planowanym terminie jej przeprowadzenia. Pomimo tego, przedsiębiorca zaprzestał naruszania prawa dopiero w wyniku przeprowadzenia kontroli.

Wskazać należy, że odpowiedzialność wynikająca z art. 6 ust. 1 ustawy ma charakter obiektywny i powstaje z chwilą popełnienia naruszenia. Jak trafnie zauważył Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu w wyroku z dnia 6 lipca 2016 r., sygn. III SA/Po 287/16, *„Istota odpowiedzialności administracyjnej sprowadza się do tego, że aby pociągnąć do niej określony podmiot konieczne jest zaistnienie wyłącznie dwóch zasadniczych przesłanek: po pierwsze, podmiot ten musi charakteryzować się cechami wyrażonymi w normie prawnej stanowiącej podstawę odpowiedzialności oraz po drugie, musi on wyczerpać określone w tej normie znamiona działania lub zaniechania lub znamiona tegoż zachowania muszą zostać wyczerpane przez inny podmiot - o ile norma prawna przypisuje zachowanie innego podmiotu lub skutek tego zachowania wspomnianemu podmiotowi administrowanemu (delikt administracyjny). Zaistnienie powyższych przesłanek jest co do zasady wystarczające, aby podmiot administrowany poniósł z tytułu popełnionego deliktu administracyjnego ujemne konsekwencje (sankcję administracyjną)”. Oznacza to, że przesłanką tej odpowiedzialności*

jest samo stwierdzenie przez właściwą jednostkę administracji publicznej nieprzestrzegania przez określony podmiot (administrowany), nałożonych prawem obowiązków. Mając więc na uwadze charakter odpowiedzialności administracyjnej, bez znaczenia pozostają okoliczności, w wyniku których strona dopuściła się nieprawidłowości czy działania naprawcze podjęte w efekcie ustaleń kontroli, gdyż karę nakłada się za samo naruszenie prawa. Okoliczność zaprzestania naruszania przepisów prawa i podjęcia działań naprawczych nie zwalnia strony z odpowiedzialności za niedopełnienie obowiązków, co zostało stwierdzone w chwili kontroli, może jednak mieć wpływ na ocenę całokształtu sprawy przez organ administracji publicznej oraz być wzięte pod uwagę przy ustalaniu wymiaru sankcji administracyjnoprawnej.

Brak jest również podstaw do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej na gruncie art. 189f § 1 pkt 2 Kpa. Organ w toku postępowania nie stwierdził, aby za to samo zachowanie na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna lub strona została prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe. Strona postępowania, prawidłowo pouczona o możliwości wypowiedzenia się w sprawie, nie podniosła również żadnej z powyższych okoliczności.

Zgodnie z art. 189f § 2 Kpa w przypadkach innych niż wymienione w § 1, jeżeli pozwoli to na spełnienie celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna, organ administracji publicznej, w drodze postanowienia, może wyznaczyć stronie termin do przedstawienia dowodów potwierdzających:

1) usunięcie naruszenia prawa lub

2) powiadomienie właściwych podmiotów o stwierdzonym naruszeniu prawa, określając termin i sposób powiadomienia.

Literalna wykładnia ww. przepisu jednoznacznie wskazuje, iż warunkiem zastosowania odstąpienia od nałożenia kary jest usunięcie naruszenia prawa, przy czym termin ten należy interpretować ściśle, a więc bez rozszerzenia jego znaczenia na przypadki „zaprzestania naruszania prawa”, tych bowiem dotyczy regulacja art. 189f § 1 Kpa (por. Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz. Red. prof. dr hab. Marek Wierzbowski, red. prof. dr hab. Aleksandra Wiktorowska. Rok 2021: „Z uwagi na odmienne brzmienie tych sformułowań na gruncie komentowanego artykułu, należy uznać, że "usunięcie naruszenia prawa" nie jest tożsame z "zaprzestaniem naruszenia". Tym samym, aby usunąć naruszenie prawa nie wystarczy przerwać naruszania przepisów prawa, lecz należy usunąć skutki naruszenia (z oczywistych przyczyn nie jest możliwe wyeliminowanie samego naruszenia, a więc zdarzenia z przeszłości, które już zaistniało”). Należy zatem uznać, iż powyższy przepis ma zastosowanie w tych przypadkach, gdy brak jest możliwości wyeliminowania samego naruszenia, natomiast możliwym jest wyeliminowanie jego skutków. Przechodząc na grunt przedmiotowej sprawy należy zauważyć, że w toku kontroli stwierdzono wyżej wskazane naruszenia art. 4 ust. 1 w zw. z art. 4 ust. 2 ustawy. Strona zaprzestała naruszania prawa w toku postępowania kontrolnego. W przedmiotowej sprawie nie jest natomiast możliwe usunięcie skutków naruszenia prawa. Należy bowiem pamiętać, że uwidocznienie ceny aktualnej (promocyjnej) i ceny najniższej obowiązującej w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki pełni funkcję informacyjną, umożliwiając konsumentowi porównanie poszczególnych cen, a następnie dokonanie przez niego właściwego wyboru, z uwzględnieniem jego sytuacji finansowej. Konsument ma prawo do uzyskania pełnej i rzetelnej informacji w zakresie ceny obowiązującej przed obniżką i ceny obniżonej, umożliwiającej ich porównanie. Oznacza to, że w przypadku tego obowiązku nie jest możliwym usunięcie skutków jego naruszenia, ponieważ brak jest narzędzi pozwalających na

udzielenie prawidłowej informacji o cenach tym konsumentom, którzy już np. zapoznali się z dotychczasowymi oznaczeniami cen i opuścili punkt sprzedaży prowadzony przez przedsiębiorcę. Zatem w przedmiotowej sprawie nie została spełniona przesłanka w postaci konieczności usunięcia skutków naruszenia prawa. Tym samym, nie zachodzą podstawy do zastosowania odstąpienia od nałożenia kary na podstawie art. 189f § 2 i 3 Kpa.

Zgodnie z treścią art. 6 ust. 3 ustawy, „przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej uwzględnia:

- 1) stopień naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, w tym charakter, wagę, skalę i czas trwania naruszenia tych obowiązków;
- 2) dotychczasową działalność przedsiębiorcy, w tym podjęte przez niego działania w celu złagodzenia lub naprawienia szkody poniesionej przez konsumentów, wcześniejsze naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, przez tego przedsiębiorcę oraz uzyskane przez przedsiębiorcę korzyści majątkowe lub straty w związku z naruszeniem tych obowiązków;
- 3) wielkość obrotów i przychodu przedsiębiorcy;
- 4) sankcje nałożone na przedsiębiorcę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej w sprawach transgranicznych, jeżeli informacje o takich sankcjach są dostępne w ramach mechanizmu ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2394 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie współpracy między organami krajowymi odpowiedzialnymi za egzekwowanie przepisów prawa w zakresie ochrony konsumentów i uchylającym rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 (Dz. Urz. UE L 345 z 27.12.2017, str. 1, z późn. zm.).”.

Dokonując zatem oceny stopnia naruszenia przez przedsiębiorcę organ uwzględnił charakter, wagę, skalę i czas trwania naruszenia tych obowiązków. Organ zakwalifikował czyn przedsiębiorcy jako naruszenie obowiązków w wysokim stopniu. Przedsiębiorca naruszył art. 4 ust. 1 w zw. z art. 4 ust. 2 ustawy w przypadku 15 partii oferowanych do sprzedaży towarów, spośród 15 partii towarów objętych kontrolą.

Wziąć pod uwagę należało również okoliczność uprzedniego skierowania zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli. Pomimo tego, przedsiębiorca zaprzestał naruszania prawa dopiero w wyniku przeprowadzenia kontroli.

Przy ocenie dotychczasowej działalności przedsiębiorcy, Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej wziął pod uwagę fakt, że w stosunku do skontrolowanego przedsiębiorcy nie stwierdzono wcześniej naruszenia obowiązków w zakresie przestrzegania przepisów ustawy. Uwzględniono również fakt, iż przedsiębiorca podjął dobrowolne działania naprawcze w zakresie stwierdzonych naruszeń. Jednocześnie organ wskazuje, w odniesieniu do korzyści majątkowych lub strat w związku z naruszeniami ustawy, iż strony poinformowane o aktualnie obowiązującym stanie prawnym, nie odnieśli się do wyżej wskazanych okoliczności.

Wielkość, w szczególności przychodu przedsiębiorcy, ustalono na podstawie informacji przekazanej przez strony w toku postępowania, którą załączono do akt sprawy.

Przesłanka zawarta w art. 6 ust. 3 pkt 4 ustawy nie znajduje zastosowania, ponieważ kontrola przeprowadzona przez Inspekcję Handlową w przedmiotowej sprawie nie jest kontrolą przeprowadzoną w sprawach transgranicznych.

Mając na uwadze powyższe, w tym przypadku należało nałożyć odpowiednią karę pieniężną w wysokości 2.500,00 zł (słownie: dwa tysiące pięćset złotych 00/100).

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zdecydował zatem jak w sentencji.

Zgodnie z treścią art. 7 ust. 1 i 3 ustawy, kara pieniężna, o której mowa w sentencji decyzji, stanowi dochód budżetu państwa, a przedsiębiorca jest zobowiązany wpłacić karę na konto bankowe Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, **podany w sentencji decyzji**, w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o nałożeniu kary stanie się ostateczna. Kara niezapłacona w terminie staje się zaległością podatkową w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. *Ordynacja podatkowa* (t.j. Dz. U. z 2023 r., poz. 2383 z późn. zm.).

Pouczenie:

1. Od niniejszej decyzji na podstawie art. 127 § 1 i 2 Kpa, art. 129 § 1 i 2 Kpa w zw. z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (t.j. Dz. U. z 2024 r., poz. 312) przysługuje stronie odwołanie do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów 00-950 Warszawa, Plac Powstańców Warszawy 1, składane na piśmie za pośrednictwem Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, skr. poczt. Nr 254, 60-967 Poznań 9, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.
2. Zgodnie z art. 127a § 1 Kpa przed upływem terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję.
3. Zgodnie z art. 127a § 2 Kpa z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna. Skutkuje to również brakiem możliwości zaskarżenia decyzji do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego.
4. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy *Ordynacja podatkowa*. Uprawnienia organów podatkowych przysługują Wielkopolskiemu Wojewódzkiemu Inspektorowi Inspekcji Handlowej.
5. Kara pieniężna podlega egzekucji w trybie przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o *postępowaniu egzekucyjnym w administracji* (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 2505 z późn. zm.), w zakresie egzekucji obowiązków o charakterze pieniężnym.

Otrzymują:

1. Strona;
2. a/a;
3. BA.

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor
Inspekcji Handlowej

Elżbieta Wehritz-Kędra